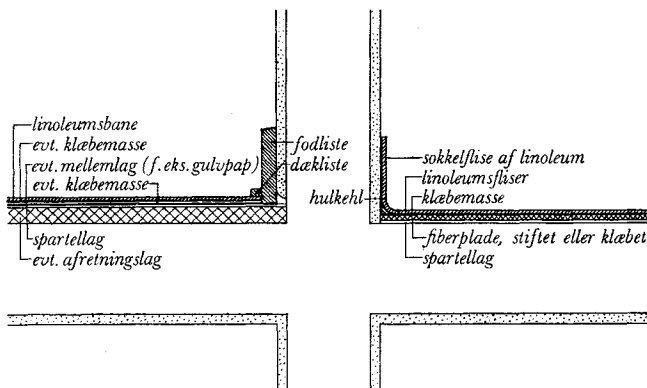

3	33	338	338.4		338.41	blad 1
konstruktioner	dæk-altaner	gulvbelægning	flise- og mättegulve		linoleumsgulve	

juni 1952

Snit i linoleumsgulv, baner tilvenstre, fliser tilhøjre, mål 1:10

Linoleumsgulve (gulve af linoleumsfliser og -baner)

Konstruktionsprincip og udførelsesmåde

Linoleumsgulve udføres normalt ved at klæbe linoleumsbaner og -fliser med særlige klæbemasser på passende faste, bæredygtige og absolut tørre, rene og støvfri underlag, der ved udligning med eventuelle afretningslag og ved behandling med særlige spartelmasser er gjort tilstrækkelig plane, tætte og jævne.

I særlige tilfælde stiftes banerne til underlaget med hovedløse stål- eller messingstifter. Undertiden kombineres stiftning og klæbning.

Efter lægningen rengøres linoleumsgulve for eventuel snavs og klæbemasse.

Materialer og blandingsforhold

Linoleum fremstilles af rå linolie, der efter en passende lagrings-tid (ca. 4 måneder) ved forskellige fremgangsmåder iltes til en gelatineagtig masse (linoxyn). Den iltede olie lagres i 3-4 måneder og findeles og sammensmeltes derefter med kaurikopal eller anden harpiks til linoleumcement. Efter ca. 1 måneds lagringstid findeles cementen og blandes grundigt med fintmalet korkmel. Eventuelt tilsættes yderligere lysægte farvepulver. Linoleumsmassen føres dernæst gennem en række ophevede valser, hvorved den udvalses i baner, samtidig med, at den presses fast til et underlag af hessian (jutevæv). Banerne, der endnu er bløde, hænges op i tørreovne og opvarmes langsomt til ca. 90° C. for at efterhærde eller modnes. Efter en langsom afkøling tilskæres banerne i passende bredder og længder og rulles op på stokke. Opvarmnings- og afkølingsprocessen varer ca. 1 måned. Linoleets kvalitet er meget afhængig af fabrikationsmetoden og især af iltningssproppen. Den smidigste og mest holdbare linoleumskvalitet fremstilles efter Waltonmetoden, der kræver en særlig langvarig iltningssproppen (6-8 måneder).

Linoleumsbaner leveres normalt i tykkelser fra 1,7 til 6,7 mm (6,7 mm tykt linoleum kaldes ruboleum) og i bredder fra 183 cm til 366 cm. Rullernes længde er normalt 25 m til 30 m. Linoleumsbaner leveres med såvel påtrykte som indlagte mønstre.

Linoleumsbaner påklæbes normalt med vandfast linoleumcement (shellak og harpiks (kopal) opløst i sprit eller lignende) eller asfaltlim (asfalt opløst i benzin eller lignende). Specielt til klæbning på trægulve benyttes undertiden linoleumsklister (rugmel og dekstrin udrørt i vand, kogt og tilsat formalin og lignende), der angribes af fugtighed og derfor ikke kan benyttes til klæbning af samlingerne mellem banerne.

Varm asfalt (goudron) benyttes nu kun sjældent som klæbemiddel.

Til stiftning benyttes 16 mm stål- eller messingstifter uden hoved. På magnesitunderlag må kun benyttes messingstifter, da stål-stifterne angribes af klormagnesium.

Linoleumsfliser fremstilles af linoleumsbanerne på bestilling. Banerne skæres op i passende stykker, der vendt mod hinanden to og to lægges op i stabler under pres og opvarmning. Efter ca. 8 dages forløb er spændingerne i linoleumsstykkerne ophørt, så de fremtræder plane. De skæres op til fliser (som regel på maskine) i størrelser, der giver så lidt spild som muligt. De leveres normalt i størrelser fra ca. 25 cm × 25 cm til ca. 65 cm × 65 cm. Desuden kan specialformater og formstykker leveres på bestilling.

Linoleumsfliser påklæbes normalt med vandfast linoleumcement eller asfaltlim. Undertiden benyttes tyktflydende solution.

Underlagets behandling

Linoleum kan udlægges på underlag af beton, hulstensdæk, letbeton og lignende, eksisterende asfalt-, magnesit-, terrazzo- og flisegulve, trægulve og træuldplader m. v., såfremt disse er tilstrækkelig 1) faste og bæredygtige, 2) tørre, rene og støvfri og 3) plane, tætte og jævne:

1) Svage underlag kan forbedres ved udstøbning af betonmellemlag (se »det alm. betongulv«, underlagets behandling), eller (undertiden) mellemlag af støbeasfalt.

2) fugtige underlag eller underlag, der kan blive udsat for fugtpåvirkninger (f. eks. kondensvand), bør normalt ikke belægges med linoleum, da denne er så tæt, at eventuel fugtighed vil blive lukket inde og således kan forårsage opblufing af linoleet. Desuden kan fugten forårsage, at jutevævet rådner. Underlagets fugtighedsgrad bør konstateres ved hjælp af et hygrometer. Lægges linoleum på et underlag, der er svagt fugtigt eller kan blive udsat for fugtpåvirkninger, bør det omhyggeligt isoleres ved påstrykning med et eller flere lag asfaltermulsion eller gummicement (cement og latex), påklæbning af asfaltpap (pappen skal ligge og strække sig nogle dage før den påklæbes), eller bedre ved udstøbning af et mindst 2 cm lag støbeasfalt. Forurene underlag gøres rene eller ophuges og udstøbes eller udlægges påny, se endvidere »det alm. betongulv«, underlagets behandling. Såvel før en eventuel udsparling foretages, som umiddelbart før linoleet påklæbes, bør underlaget omhyggeligt rengøres for støv.

3) lunger og ujævnheder i underlaget på over \pm 2 mm udlignes ved udstøbning af et afretningslag af beton, støbeasfalt eller magnesit eller ved påklæbning eller stiftning af fiberplader, korkplader og lignende. Mindre ujævnheder udlignes ved udsparling med spartelmasse af konsistens som tyk vælling. Spartelmassen bør ikke påføres underlaget i tykkere lag end 3-4 mm, da det i så fald let knuses, når gulvet befærdes. Udsparlingen af underlaget er meget vigtig, da selv ganske små ujævnheder efterhånden vil »spejle sig« i linoleumsbelægningens overflade og derved formindske linoleets holdbarhed, idet disse udsatte dele af belægningen hurtigt vil slides.

Undertiden er det kun nødvendigt at påføre spartelmassen i et ganske tyndt lag for at gøre overfladen så tæt, at klæbemassen kan få god vedhæftning (»cementer«).

Underlaget udsparles som regel med en spartelmasse bestående af hurtighærdende Portland-cement og kasein blandet i forholdet 1 pose cement (42,5 kg) til 2-2,5 kg kasein. Specielt til trægulve og lignende bruges undertiden en spartelmasse bestående af gibs og sulfitlim blandet i forholdet 1:10.

Efter at spartellaget er afbundet og tørt (1-2 dage, afhængig af temperatur og fugtighedsgrad) afslibes eventuelle ujævnheder. Lægges linoleumsfliserne i solution, skal spartellaget finslibes.

Betonunderlag og lignende skal være hvidtørre og frie for urenheder og løse eller ødelagte partier, se iøvrigt »det alm. betongulv«, underlagets behandling. Eventuelle betonmellemlag skal være hvidtørre og bør være ca. 3 måneder gamle.

Flisegulve skal være tørre og frie for urenheder og løse eller ødelagte fliser. Sådanne fjernes og erstattes med nye.

Asfalt- og magnesitgulve skal være tørre og frie for urenheder og løse, revnede eller på anden måde ødelagte partier. Ødelagte eller stærkt forurene partier ophuges og erstattes med nye.

Trægulve skal være mindst 1 år gamle, så de har nået deres maksimum af udtørring og svind (i modsat fald kan indelukket fugtighed fremme eventuelle svampeangreb eller råd). Ødelagte brædder udskiftes og løse brædder fastsømmes. Bræddegulve spartles eller afrettes om nødvendigt med asfaltermulsion eller (efter spartling) med fiberplader, der normalt stiftes på. Fiberpladerne bør som regel »cementer« for at give tilstrækkelig god klæbeflade.

Man bør være opmærksom på, at selv gamle bræddegulve kan begynde at arbejde, efter at linoleet og eventuelle mellemlag er påklæbet, da det forhindres i at »ånde«. Klæbning erstattes derfor ofte af stiftning.

Oftest indskydes mellem underlaget og linoleet et mellemlag bestående af 1 eller 2 lag gultpap (råpap), asfaltpap, kork- eller fiberplader og lignende, der danner et isolerende og elastisk underlag for linoleet. Mellemlagene klæbes normalt til underlaget med asfaltlim eller lignende, men lægges som regel løst på, når linoleumsbanerne stiftes fast til underlaget.

Asfaltpap og råpap henlægges i 100 cm baner på tværs af linoleumsbanerne med ca. 2 mm mellemrum. Den bløde råpap kan forringe linoleets modstand overfor møbelindtryk og lignende.

3	33	338	338.4		338.41	blad 1
konstruktioner	dæk-altaner	gulvbelægning	flise- og måttegulve		linoleumsgulve	

juni 1952

Kork- og fiberplader henlægges diagonalt i forhold til linoleumsbanerne og -fliserne med 2-3 mm mellemrum, der udfyldes med fintkornet, tørt savsmuld (træmel). Undertiden fastgøres pladerne med stål- eller messingstifter. Eventuelle mellemag bør henligge 2-3 dage løst på underlaget, før de fastgøres (»aklimatisering«).

Udlægning

Linoleumsbaner bør ikke henlægges i rum, hvor der hersker temperaturer under normal stuetemperatur, da linoleet i så fald bliver hårdt og skørt.

Linoleumsbanerne rulles ud på det færdige underlag og tilpasses langs vægge, piller, maskinfundamenter og lignende ved tilskæring med specielle linoleumsknive efter brug af forskellige »ridseklør«. Banerne lægges, så de lapper ca. 2 cm ind over hinanden. De bør som regel forblive liggende løst ovenpå underlaget i mindst 4 dage og helst i 2-3 uger (afhængigt af temperatur og fugtighedsgrad), inden tilskæring af kanterne og fastgørelsen til underlaget kan finde sted, dels for at spændingerne i linoleet kan fortage sig, og dels for at linoleet ved at udvide eller sammentrække sig kan få tid til at tilpasse sig rummets temperatur og fugtighedsgrad.

Fastgørelsen af linoleumsbanerne til underlaget kan enten ske ved klæbning af banerne eller ved klæbning og/eller stiftning af deres rande. Den første fremgangsmåde bør ofte foretrækkes, da den normalt giver den bedste vedhæftning til underlaget og derved modvirker tendensen til foldning og opbuling, der er en væsentlig årsag til, at linoleums slidstyrke og holdbarhed kan ned sættes betydeligt. Den anden fremgangsmåde, der er almindelig benyttet ved lægning af linoleum på trægulve og lignende, kan dog have en vis praktisk betydning, idet den blandt andet gør det simpelt at fjerne linoleumsbelægningen.

Klæbning af linoleumsbanerne

Linoleumsbanernes kanter skæres nøjagtigt sammen (foruden linoleumskniv benyttes eventuelt en speciel linoleumshøvl), hvorefter banerne rulles ud fra begge ender. Underlaget rengøres for eventuelt støv, og de to halvdele kan derefter klæbes på en for en. Limen jævnes ud i en passende tykkelse med en såkaldt »tandspartel« (det påses, at der ikke findes luftblærer i limen) for ca. 1 m ad gangen i banens bredde. Derefter lægges et tilsvarende stykke af banen i limen og gnubbes godt frem og tilbage, så luften mellem linoleet og limen trykkes ud. Eventuelt tromles den færdiglagte bane med en speciel linoleumstromle for at fjerne de eventuelle sidste luftrester og få linoleet til at ligge fast, plant og jævnt.

Undertiden klæbes banerne på underlaget dagen efter, at de er løst henlagte. Af hensyn til linoleets »aklimatisering« forbliver ca. 10 cm på hver side af banernes samlinger uklæbet i en passende tid, hvorefter kanterne skæres nøjagtigt sammen og fastklæbes. Efter at linoleumsbelægningen er endeligt færdigklæbet, belastes dens samlinger og tilstødninger til vægge, piller m. v. som regel med mursten, sandsække og lignende, til klæbemassen er afbundet. Herved forhindres kanterne i at slå fra eller bule. Påklæbes linoleum med ikke vandfast klæbemasse, bør alle samlinger og tilstødninger til vægge, rørgennemføringer m. v. klæbes med en vandfast klæbemasse for at forhindre, at fugtighed trænger ned mellem fugerne, ødelægger klæbemassen og får linoleet til at kante eller bule op.

Klæbning og/eller stiftning af linoleumsbanernes rande

Ved tilstødninger til vægge, piller, rørgennemføringer m. v. samt på begge sider af linoleumsbanernes samlinger klæbes banernes rande i 15-20 cm bredde.

Stifter anbringes ca. 1 cm fra banernes kanter med ca. 3 cm mellemrum. Ved samlinger anbringes de parvis. På magnesit-underlag må kun benyttes messingstifter.

Klæbning af linoleumsfliser

Det er normalt ikke nødvendigt at »aklimatisere« linoleumsfliser, dels da spændingerne i disse er betydeligt mindre end i banerne, og dels da eventuelle udvidelser af fliserne vil optages af fugerne. Efter gulvet er snøret og streget ind (inddelt), påbegyndes lægningen af fliserne fra gulvets midte. Klæbemassen udjævnes med en »tandspartel« for en række fliser ad gangen. Fliserne trykkes og gnubbes godt i klæbemassen, så luften trykkes ud og fliserne kommer i berøring med klæbemassen med hele deres underside. Fliserne bør ikke skubbes tæt sammen under lægningen, men henlægges med et lille mellemrum (afhængigt af flisestørrelsen samt temperatur og fugtighedsgrad). Om nødvendigt tilskæres fliserne, efterhånden som de lægges.

Eventuelle borter eller fliser, der skal tilpasses langs væggene og lignende steder, lægges som regel til sidst. Efter lægningen belastes flisegulvet med mursten, sandsække og lignende, indtil klæbemassen er afbundet. Klæbes fliserne på med solution, er denne belastning normalt ikke nødvendig.

Efterbehandling

Eventuelle revner, huller eller for brede fuger i linoleumsgulve kan udfyldes med linoleumskit (køgt linolie blandet med fintstemmet kridt).

Efter at klæbemassen er afbundet, renses linoleumsbelægning for eventuelt snavs og klæbemasse med tvist og benzin eller lignende. Eventuelle pletter kan afslibes med fint sandpapir og samtidig brug af olie. Til sidst vaskes gulvet over med koldt vand, hvorefter det omhyggeligt gnides tørt.

Overfladebehandling

Linoleum kræver ingen næringsstoffer, men en overfladebehandling med f. eks. en blanding af linolie og terpentin (1:2) er ofte ønskelig, da den forøger linoleets modstand overfor snavs og lignende (såfremt linoleet ikke får for meget). Overfladebehandlingen finder sted, umiddelbart efter at linoleet er rengjort, og derefter 1-2 gange om året (afhængigt af brugen). Efter den almindelige rengøring (vask) kan linoleet behandles med voksemulsion eller lignende. Linolie og voksemulsion indgives med en fnugfri klud. Normalt bør det frarådes at benytte fast bonevoks og lignende til linoleumsbelægning, da glidfaren i så fald forøges betydelig. Af samme grund bør behandling med voksemulsion og lignende ikke finde sted for ofte, og der bør ikke benyttes mere end nødvendigt. Fernisering er direkte skadelig for linoleum (forhindrer iltningssprosser).

Tidspunkt for udlægning m. v.

Lægning af linoleum bør så vidt muligt udføres som sidste arbejde i byggeprocessen eller, umiddelbart før maleren stryger sidste gang.

Lægning af linoleum er specialarbejde. Herunder hører afstøvning og udsparing af underlaget, lægning af mellemag af f. eks. gulvpap, asfaltpap, kork- og fiberplader m. v., rensning af færdigt gulv og påsmøning af dæklister.

Alle de andre arbejder i forbindelse med linoleumsgulve, rensning og udbedring af underlaget, udstøbning af afretningslag m. m. udføres i reglen, alt efter arbejdets art, af en af de øvrige entreprenører.

Anvendelse

Linoleum er anvendeligt både på støbte dæk, eksisterende asfalt-, magnesit- og flisegulve m. v., letbeton og lignende samt på trægulve.

Underlagets stabilitet har afgørende betydning for linoleets holdbarhed (revner, folder eller buler op). Mindre sætninger og nedbøjninger kan i nogen grad modvirkes af linoleets (og det eventuelle mellemags) elasticitet.

Vedrørende anvendelse af linoleum i bade- og w. c.-rum samt rum, der hører ind under sundhedskommissionens og fabriktilsynets bestemmelser, gælder de samme krav og regler om godkendelse som for det alm. betongulv, se »det alm. betongulv«, anvendelse.

Linoleumsbelægning anvendes fortrinsvis i skoler, kontorer, hoteller, restauranter m. v., i letindustrien, i beboelser i stuer, entreer, køkkener, bad- og w. c.-rum samt til trappebelægning. Linoleumsbelægning er godkendt til brandfri trapper.

Linoleum er endvidere egnet til hospitaler og lignende på grund af sine antiseptiske og bakteriedræbende egenskaber (som følge af den iltning, der stadig foregår efterhånden som linoleet slides).

Linoleum bør ikke anvendes til underlag, der er udsat for stadige og kraftige fugtpåvirkninger (linoleet buler op, hvorved dets holdbarhed formindskes betydeligt), til gulve, der er udsat for stadig vandspild (linoleet forhindres i at »ånde« (iltes), hvorved det krakelerer og ødelægges), til gulve, der ikke vedligeholdes ved stadig vask (krakelerer og ødelægges), til gulve, der er udsat for kuldepåvirkninger (bliver hårdt og skørt), til gulve, der f. eks. udsættes for grus ført ind fra gaden (er der først gået hul på linoleum, kan skaden hurtigt brede sig) eller til gulve, der er udsat for stadig spild af syrer, salmiak, alkalier, alkohol og mineralske olier m. v.

3	33	338	338.4		338.41	blad 2
konstruktioner	dæk-altaner	gulvbelægning	flise- og mättegulve		linoleumsgulve	

juni 1952

Egenskaber**Montering**

Til linoleumsgulves lægningstid bør dels regnes med den tid, underlagets behandling tager, og dels den tid, der går til »aklimatisering« af linoleumsbanerne. Mellemlag af beton skal efter udstøbningen ligge i ca. 3 måneder, mellemlag af støbeasfalt i ca. 1 døgn og mellemlag af magnesit i ca. 3 uger, før linoleet kan henlægges. Hertil kommer udspartlingen, der normalt kræver 1 døgn (afhængig af temperatur og fugtighedsgrad) til afbinding og tørring, samt »aklimatiseringen« af forskellige underlag for linoleet, f. eks. gulvpap og fiberplader m. v., der tager 1-2 dage. »Aklimatisering« af linoleum tager fra 4-5 dage op til en måned afhængig af temperatur, fugtighedsgrad m. v. Vandfast linoleumscement, asfaltlim og linoleumsklister afbinder normalt i løbet af 1 døgn. Linoleumsgulve kan dog normalt befærdes 1-2 timer efter lægningen med let trafik, hvorimod tung trafik må vente til klæbemassen er afbundet.

Linoleumsgulve bør afdækkes med savsmuld eller svært maskinpapir, så længe som eventuelle bygningshåndværkere befærder gulvet.

Rørgennemføringer, montering af maskiner, genstande m. v. volder ingen særlige vanskeligheder. Linoleum tilpasses ved tilskæring med linoleumskniv efter brug af »ridseklo«.

Gulve belagt med linoleumsbaner er ofte vanskelige at reparere, da det, selv om der kun er tale om partielt slid, ofte er nødvendigt at udskifte hele baner. Linoleumsbanerne »skrælles« af, underlaget udbedres om nødvendigt og nye baner henlægges på sædvanlig måde. Partielle reparationer kan udføres, men er meget synlige.

Flisegulve er temmelig nemme at reparere. Reparationer kan gøres usynlige, såfremt fliser af gulvets farve kan fremskaffes. Det kan ofte være vanskeligt, da linoleum udsat for sollys efterhånden ændrer farve.

Hygiejne

En omhyggelig renholdelse er af stor betydning for linoleumsgulves holdbarhed, da den daglige rengøring er forudsætningen for, at den stadige iltning af linoleets overflade kan finde sted, og dens slidstyrke dermed bevares. Linoleumsgulve renholdes ved vask med mildt sæbevand så ofte det er nødvendigt (afhængig af brugen). Efter sæbevasken skylles gulvet omhyggeligt med rent vand og grides derpå tørt med en fnugfri klud (våde gulve kan ikke iltes og vil derfor krakkelere og ødelægges). Ofte indgrides gulvet derefter med voksemulsion og lignende.

Den daglige rengøring bør indskrænkes til fejning, støvsugning eller aftørring med en hårdt opvreden klud.

Syrer, soda, salmiak, stærk lud og lignende ødelægger linoleet og får linoleet til at krakkelere, hvorved yderligere rengøring bliver meget besværlig.

Linoleum tager forholdsvis let mod snavs, men er normalt meget let at renholde.

Mekaniske påvirkninger

Linoleum er på grund af sin elasticitet temmelig slidstærkt, og slidstyrken vil på grund af den stadige iltning af overfladen normalt bevares, ja endog forbedres. En forudsætning for linoleets slidstyrke er dels, at belægningen ligger godt fast til underlaget, dels at den renholdes omhyggeligt og eventuel fugtighed tørres op, og dels at den iltede overflade ikke ridses op (af f. eks. grus, der er slæbt ind fra gaden), så den underliggende blødere linoleum lægges blot, hvorved skaden hurtigt kan brede sig.

Tunge møbler som f. eks. pianoer, senge m. v. kan efterlade blivende mærker. I handelen findes skåle af ebonit, træ m. v., som kan anbringes under tunge møblers ben.

Vibrationer kan tåles i ret stor grad.

Påvirkninger fra forskellige stoffer

Linoleum er ikke modstandsdygtig overfor angreb af syrer, salmiak, alkohol, alkalier etc. samt mineralske olier.

Linoleum er meget tæt, og farvede vædske og lignende vil normalt kun danne pletter i overfladen.

Pletter fjernes forsigtigt med fint sandpapir og samtidig brug af linolie.

Ild

Linoleum vil udsat for ild forkulle uden udvikling af brandfarlige luftarter og vil derfor ikke kunne medføre forøget brandfare, men tværtimod på grund af sin (bortset fra fugerne) lufttætte overflade kunne beskytte brandfarlige underlag.

Temperaturændringer

Linoleum bliver hårdt og skørt ved temperaturgrader under almindelig stuetemperatur. Normale varmpåvirkninger har ingen skadelig indvirkning på linoleum, undtagen når de til stadighed optræder i forbindelse med fugtighed på gulvet. Linoleet vil da hurtigt krakkelere og ødelægges.

Fugt

Fugt i underlaget er meget skadeligt for linoleumsbelægning, se underlagets behandling.

Stadige vand- og fugtpåvirkninger vil forhindre linoleets overflade i at iltes, hvorved den krakkelere og ødelægges.

Kraftige vandpåvirkninger (især af varmt vand) kan forårsage, at vandet trænger ned gennem linoleumsbelægningens fuger og løsner linoleet, så det eventuelt buler op eller folder.

Vægt

Linoleum vejer i tykkelser fra 1,7 mm til 6,7 mm fra ca. 2 kg/m² til ca. 7 kg/m².

Elasticitet og hårdhed

Linoleum er et plastisk og forholdsvis elastisk materiale. Med årene bliver linoleet hårdere og elasticiteten tilsvarende mindre. Desuden svinder linoleet efterhånden noget, så fugerne bliver bredere. Fugerne udfyldes med en speciel linoleumskit.

Linoleumsgulv virker erfaringsmæssigt temmelig behageligt at færdes på. Dette forhold forbedres ved at indskyde mellemlag af gulvpap etc.

Farve

Linoleum leveres i farverne sort, hvid, grå, gul og gullig, grøn, blå, rød samt den specielle linoleumsbrune farve, der fremstilles ved at tilsætte okker til linoleumsmassen. Desuden leveres linoleet marmoreret og som porfyr i mange forskellige farver.

Linoleum leveres i baner og som afpassede (imiterede) tæpper med indlagte (d. v. s. gennemgående) eller påtrykte mønstre. Linoleum med påtrykt mønster bør normalt ikke anvendes, da mønstret slides af efterhånden.

Overfladestruktur

Linoleets overfladestruktur er normalt tæt, glat og (i ubehandlet stand) mat.

Ved linoleumsgulve er skridsikkerheden nogenlunde stor, men den kan nedsættes betydeligt ved boning med fast voks eller for hyppig og megen boning med voksemulsion og lignende.

Lugt: Linoleumsgulve kan lugte svagt de første dage efter udlægningen.

Støvdannelse: Ingen.

Elektrisk ledningsevne: Ingen. For bestemmelserne om beskyttende jordforbindelser for elektriske installationer i rum med ledende gulvbelægninger vil der kunne dispenseres, når disse belægges med f. eks. linoleum.

Varmeisolationsevne

Se til orientering afsnittet varmeisolering under »gulvbelægning, alment«, blad 3.

For den samlede etageadskillelses varmeisolationsevne spiller linoleumsbelægningen mindre rolle. Skal varmeisolationen forbedres, kan det gøres ved at indskyde isolerende mellemlag.

Linoleumsgulve fornemmes forholdsvis varme at færdes på.

Lydtekniske egenskaber

Se til orientering afsnittet, lydtekniske forhold under »gulvbelægning, alment«, blad 3.

3	33	338	338.4		338.41	blad 2
konstruktioner	dæk-altaner	gulvbelægning	flise- og måttegulve		linoleumsgulve	

juni 1952

Detaljer

Linoleumsbaner og -fliser tilpasses som nævnt under udlægning til vægge, piller, maskinfundamenter, rørgennemføringer m. v. ved tilskæring med linoleumsknive efter brug af ridseklør. Alle tilstødninger forsynes med dækfliser (eventuelle fodpaneler opsættes først), der leveres som afrundet kvartstaf af fyr, grundmalet, malet og lakeret i farver, der svarer til den pålagte linoleum.

Skal linoleumsgulve have bort, lægges borten normalt, efter at banerne eller fliserne er lagt.

Fodlister af træ anbringes i reglen, før linoleet udlægges, men kan også opsættes efter.

Desuden kan linoleum udskæres til fodlister, der skæres tæt sammen med linoleumsbelægningen og klæbes til væggen.

Et enkelt firma leverer færdigfabrikerede sokkelfliser med hulkehl udført i linoleum. De leveres 9 cm høje, 4 cm brede og i 2 m længde eller på bestilling i specialformater. Ved anvendelse af disse sokkelfliser skal væggen behandles med en særlig lim, inden den egentlige påklæbning foretages.

Linoleum tilstødes til andre gulvmaterialer ved hjælp af metal- eller fiberskinner.

Ved trapper kan linoleum benyttes til såvel trinflader, stødtrin som til vanger og vaskekanter. Linoleet skæres tæt sammen og klæbes eller stiftes fast. Ved tilstødninger mellem trinflader og vanger m. v. kan også benyttes dækfliser. Trinflader og stødtrin udskæres af linoleumsbanerne i disses længderetning, da deres tendens til at rulle sig sammen derved bedst modvirkes.

Til forkanterne leveres specielle træ- eller metal-forkantskinner. Dørtrin og lignende kan beklædes med linoleum, såfremt forkanterne beskyttes med træ- eller metal-forkantskinner.